

Sygn. akt VI Ka 207/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 czerwca 2013 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodnicząca:	SSO Irena Linkiewicz
Sędziowie:	SO Elżbieta Kosecka - Sobczak (spr.) SO Irena Śmietana
Protokolant :	sekr. sąd. Agnieszka Klinowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Krzysztofa Piwowarczyka

po rozpoznaniu w dniu 20 czerwca 2013 r.,

sprawy Ł. M.

oskarżonego z art. 177 § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez Prokuratora Rejonowego w Elblągu

od wyroku Sądu Rejonowego w Elblągu

z dnia 25 lutego 2013 r., sygn. akt VIII K 1022/12

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu w Elblągu

do ponownego rozpoznania.

Sygn. akt VI Ka 207/13

UZASADNIENIE

Ł. M. oskarżony został o to, że w dniu 10 października 2012 r. w P. na ulicy (...) nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym, tj. art. 26 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym, w ten sposób, że kierując samochodem osobowym marki V. (...) nr rej. (...), jadąc od strony skrzyżowania z ulicą (...) w kierunku skrzyżowania z ulicą (...) nie zachował szczególnej ostrożności zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych i nie ustąpił pierwszeństwa pieszemu C. S. przechodzącemu ze strony prawej na lewą i potracił pieszego na skutek czego pokrzywdzony doznał obrażeń ciała w postaci urazu szyi ze złamaniem 5 kręgu szyjnego, tępego urazu klatki piersiowej ze złamaniem żebra, stłuczenia płuca i odmy opłucnowej lewostronnej, wieloodłamowego złamania obu kości podudzia lewego, złamania kości ramiennej lewej oraz powierzchniowego urazu głowy, które to obrażenia spowodowały u pokrzywdzonego naruszenie prawidłowych czynności narządu ruchu na okres około 5-6 miesięcy tj. o czyn z art. 177 § 1 k.k.

Oskarżony złożył wniosek o poddanie się karze w trybie art. 335 kpk i wymierzenie mu stosownej kary .

Prokurator wraz z aktem oskarżenia skierował do sądu wniosek, w którym na zasadzie art. 335§1 kpk wniósł o skazanie oskarżonego za zarzucany mu występki, bez przeprowadzenia rozprawy i wymierzenie mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności, z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat tytułem próby, z oddaniem go w tym czasie pod dozór kuratora sądowego.

Sąd Rejonowy w Elblągu wyrokiem z dnia 25 lutego 2013r. w sprawie o sygn. akt II K 1022/12:

I. oskarżonego Ł. M. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa kwalifikowanego z art. 177 § 1 kk i za to na podstawie art. 177 § 1 kk wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 kk oraz art. 70 § 2 kk i art. 73 § 2 kk warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności na okres 3 lat tytułem próby, oddając go w tym czasie pod dozór kuratora,

III. zwolnił oskarżonego z kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku, skarżąc wyrok w całości na niekorzyść oskarżonego, wniósł Prokurator Rejonowy w Elblągu. W apelacji na zasadzie art. 427§2 kpk i art.438 pkt. 2 kpk zarzucił wyrokowi obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść wyroku- tj. art. 343§7 kpk w zw. z art. 335§1kpk, art. 366§1kpk, art. 193§1kpk, art. 167kpk i art. 2§2kpk polegającą na uznaniu, iż na etapie postępowania przed Sądem I instancji zaistniały wątpliwości co do okoliczności popełnienia tego przestępstwa, które to okoliczności winny być wyjaśnione przez Sąd poprzez skierowanie sprawy na rozprawę i przeprowadzenie z urzędu dowodu z uzupełniającej opinii biegłego z zakresu medycyny sądowej, żeby podstawę rozstrzygnięcia stanowiły prawdziwe ustalenia faktyczne oparte na materiale dowodowym zawierającym wyjaśnienie wszystkich istotnych okoliczności tego zdarzenia.

Stawiając ten zarzut skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja Prokuratora Rejonowego zasługiwała na uwzględnienie w zakresie dot. stwierdzenia obrazę art. 335 kpk i innych przywołanych przepisów, gdyż rozpoznając przedmiotową sprawę Sąd Rejonowy, dopuścił się uchybień prawa, a uwzględnienie zarzutu z apelacji skutkowało musiało uchyleniem zaskarżonego orzeczenia.

W myśl art. 335 § 1 kpk prokurator może umieścić w akcie oskarżenia wniosek o wydanie wyroku skazującego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kary lub środka karnego za występki zagrożony karą nieprzekraczającą 10 lat pozbawienia wolności bez przeprowadzenia rozprawy, jeżeli okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, a postawa oskarżonego wskazuje, że cele postępowania zostaną osiągnięte.

Oskarżonemu w przedmiotowej sprawie zarzucono czyn z art. 177§1kk, gdyż na etapie kierowania sprawy do sądu dysponowano opinią biegłego, z której wynikało, że obrażenia spowodowane u pokrzywdzonego naruszały prawidłowe czynności narządu ruchu na okres około 5-6 miesięcy. Do aktu oskarżenia dołączono wniosek o skazanie oskarżonego, bez przeprowadzania rozprawy, za czyn z art. 177§1kk, na karę uzgodnioną z oskarżonym. W związku z takim wnioskiem sprawę skierowano na posiedzenie, na którym przytoczony wniosek o skazanie miał być rozpoznany. Wówczas to do akt sprawy przesłano korespondencję od siostry pokrzywdzonego, z której wynikało, że w jej ocenie brat tj. pokrzywdzony C. S. zmarł w wyniku obrażeń poniesionych w wypadku z dnia 10.10.2012r., a nadto dołączono kartę zgonu w/w, z której wynikało, że przyczyną zgonu pokrzywdzonego była m.in. niewydolność oddechowa, stan po urazie wielonarządowym. Sąd I instancji pominął jednak te dowody i wydał w dniu 25 lutego 2013r. zaskarżony wyrok,

którym uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w a/o, a kwalifikowanego z art. 177§1kk i wymierzył mu karę wskazaną we wniosku z a/o.

Jednak w tak opisanym stanie sprawy, to nie można przyjąć, by okoliczności popełnienia przestępstwa nie budziły wątpliwości, a tym samym by zachodziły warunki do wydania wyroku w trybie art. 335 kpk. Należy bowiem zgodzić się ze skarżącym, że na etapie postępowania przed Sądem zaistniała nowa istotna okoliczność dot. tego, że pokrzywdzony C. S. zmarł w dniu 06.01.2013r., zaś treść karty zgonu mogła sugerować związek pomiędzy tym zgonem a obrażeniami z wypadku i że Sąd I instancji tę okoliczność potraktował marginalnie. Skoro bowiem nowa okoliczność, mająca ewentualny wpływ na ocenę prawno-karną zachowania oskarżonego, z uwagi na skutek wypadku z dnia 10.10.2012r., zaistniała już po wniesieniu aktu oskarżenia do Sądu, to istotne znaczenie w aspekcie zasady prawdy materialnej określonej w art.2§2 kpk, miało ustalenie opinii biegłego lekarza czy faktycznie zgon pokrzywdzonego miał związek z obrażeniami doznanymi w wyniku wypadku drogowego i czy w związku z tym opis czynu zarzucanego oskarżonemu i jego kwalifikacja nie winna ulec modyfikacji. Zaniechanie zaś dokładnego ustalenia tej okoliczności spowodowało, że zaistniały wątpliwości co do okoliczności popełnienia tego przestępstwa, a zatem ustała istotna przesłanka w postaci braku wątpliwości co do okoliczności popełnienia tego czynu, w szczególności co do skutków wypadku drogowego oraz ustalenia związku przyczynowego pomiędzy tym wypadkiem drogowym a śmiercią pokrzywdzonego, a zatem ustały przesłanki do skazania oskarżonego w trybie art. 335 kpk, wbrew wcześniejszemu jasnemu i jednoznaczному konsensusowi stron. Wątpliwości nie może bowiem budzić nie tylko zasadnicza kwestia sprawstwa czynu przez określoną osobę, ale wszelkie te okoliczności, które są istotne dla ustaleń o odpowiedzialności karnej sprawy, w tym dla właściwej oceny prawnej czynu będącego przedmiotem osądu. Istnienie tej przesłanki podlega kontroli sądu, zaś stwierdzenie jakichkolwiek wątpliwości, co do rodzaju i stopnia zawinienia, skutku przestępnego działania, rozmiaru wyrządzonej szkody, nakazuje przeprowadzenie postępowania dowodowego, choćby zostały spełnione pozostałe przesłanki wyrokowania w omawianym trybie.

Niespełnienie więc warunku w postaci braku wątpliwości co do okoliczności popełnienia czynu, na tle informacji o zgonie pokrzywdzonego i ewentualnym powiązaniu tego zgonu z wypadkiem z dnia 10.10.2012r., wyłączyło możliwość rozpoznania przedmiotowej sprawy na posiedzeniu i implikowało konieczność -zgodnie z treścią art. 343 § 7 kpk- skierowania jej na rozprawę.

Stwierdzając więc, że zarzut z apelacji był zasadny i że doszło do obrazy przepisów prawa procesowego mających wpływ na treść wyroku, to Sąd Okręgowy na podstawie art. 437 kpk uchylił zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy sąd I instancji winien przede wszystkim dopuścić dowód z opinii biegłego lekarza celem ustalenia czy istniał związek przyczynowy pomiędzy obrażeniami doznanymi przez pokrzywdzonego w wyniku wypadku drogowego w dniu 10.10.2012r. a jego zgonem. Po uzyskaniu zaś opinii biegłego, w zależności od treści tej opinii, będzie musiał ocenić jak należałoby zakwalifikować czyn zarzucany oskarżonemu, co będzie miało wpływ na dalszy przebieg postępowania sądowego, a także rzutować na ewentualny wymiar kary.